

більш 2–3. Коли ж здійснюється заглиблене удосконалення одного з видів координаційних здібностей стосовно до конкретної рухової задачі, то кількість повторень вправ може зрости в 3–5 разів.

Звичайно паузи між окремими вправами досить великі – від 1 хвилини до 2–3 хвилин – і повинні забезпечувати відновлення працездатності, а також психологічний настрій на ефективне виконання чергового завдання. В окремих випадках, коли ставиться задача виконання роботи в стані втоми, паузи можуть бути істотно скорочені (іноді до 10–15 с), це забезпечує виконання роботи в умовах прогресуючої втоми.

По характеру відпочинок між вправами може бути активним чи пасивним. У випадку активного відпочинку паузи заповнюються мало інтенсивною роботою, що сприяє розслабленню і розтягненню м'язів. Іноді в паузах відпочинку використовується масаж і самомасаж, ідеомоторні й аутогенні впливи.

Треба зазначити, що головним засобом для розвитку координаційних здібностей є фізичні вправи з підвищеною координаційною складністю, що містять елементи новизни. Найефективнішим засобом для розвитку координаційних здібностей є гімнастичні вправи, які охоплюють основні групи м'язів. Вправи з предметами та без, складні і прості, а також вправи в рівновазі.

Всі вправи, які спрямовані на розвиток координаційних здібностей будуть ефективними лише до тих пір, поки їх не виконують автоматично. Потім вони втрачають цінність, не стимулюючи розвиток координації. Координаційні рухи краще виконувати в першій половині занять, так як вони дуже швидко стомлюють.

Високий рівень рухової координації дає змогу розвинути, вдосконалити та досягти високого рівня виконавської майстерності, стійкості вестибулярного апарату, виразності виконання вправ, швидкості пересування, здатність орієнтуватися в просторі та інші якості, необхідні для курсанта при виконанні прийомів рукопашного бою.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Положення про організацію професійної підготовки персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України : Наказ ДДУПВП України від 23 верес. 2008 р. № 248.
2. Бернштейн Н. А. Нариси по фізіології рухів і фізіології активності. / Бернштейн Н. А. – М. : Медицина, 1966. – 349 с.
3. Вілмор Джек Х. Фізіологія спорту : підруч. / Джек Х. Вілмор. – К. : Олімпійська лит., 2003. – 655 с.

*Скриник Л. М.,
старший викладач кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Інституту кримінально-виконавчої служби;*

*Скриник М. В.,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

АКТУАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗАСВОЄННЯ ЛІНГВІСТИЧНИХ ЯВИЩ СТУДЕНТАМИ ЮРИДИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Однією з актуальних проблем засвоєння граматичних явищ (особливо з морфології) студентами нефілологічних спеціальностей є усвідомлене сприйняття і розуміння сутності лінгвістичних понять. Лінгвістами виділено три рівня засвоєння морфологічних понять (нижчий, середній, вищий):

знання ознак морфологічних понять; знання прийому навчальної роботи; вміння застосувати прийом навчальної роботи; визначення граматичних форм у випадках відповідності між лексичним значенням і граматичною формою слова;

знання ознак морфологічних понять; знання прийому навчальної роботи; вміння застосувати прийом навчальної роботи; визначення граматичних форм у випадках невідповідності між лексичним значенням і граматичною формою слова;

усвідомлення системи понять (даного поняття в системі понять); перенесення прийомів навчальної роботи; розмежування омонімічних форм різних частин мови і форм, що мають ряд загальних граматичних показників.

З досвіду підготовки фахівців нефілологічного профілю (юристів) виявлено, що найчастіше студенти перших курсів опиняються на нижчому рівні засвоєння граматичних понять. Перш за все вони важко сприймають лінгвістичні тексти, вивчають на пам'ять граматичні визначення та правила механічно, не розуміючи змісту написаного чи почутого. Основним чинником виявлення формального граматичних правил, на наш погляд, обумовлено виявленням формального підходу, щодо навчання предмету в школі. Студенти надають пояснення низькому рівню засвоєння матеріалу і виділяють такі причини як: складність тематики і граматичних явищ; наявність в граматичних правилах великої кількості винятків, доповнень, які ускладнюють навчання; громіздкість, запутаність і незрозумілість пропозицій.

Враховуючи такі факти, стає зрозумілим, що осмислене засвоєння граматичних явищ підміняється їх механічним відтворенням.

Нами зазначено, що рівень сприйняття лінгвістичних явищ студентами перших курсів нефілологічних спеціальностей невисокий і вимагає спеціальної уваги педагогів щодо їх опанування.

Одним із особливих засобів оволодіння граматичних правил з іноземної мови займає текст. За різних часів лінгвісти, методисти і психологи підкреслювали важливу роль текстів в оволодінні мовами і представляли процес вивчення текстів як творче засвоєння «чужих слів».

Актуальна тенденція на сьогоднішній день – це подання лексик в текстах. Слова, які подаються і вивчаються в контексті, мають велику цінність, оскільки студенти можуть зрозуміти не тільки їх значення, але й типові поєднання слів і граматичні структури. Крім того, в тексті проявляються внутрішні зв'язки слів.

Короткі маленькі тексти ідеальні для використання на заняттях, так як в них може міститися багатий лексичний і граматичний матеріал, завдяки чому не потрібно запам'ятовувати довгі і багатослівні фрази. Навчання на коротких текстах – це хороша підготовка до незалежного читання та аудіювання, а також забезпечення зразків для побудови власних усних (говоріння) та письмових (письмо) текстів.

З метою полегшення процесу навчання викладачі повинні відбирати, адаптувати і доповнювати тексти, щоб їх можна було оптимально використовувати для студентів юридичних спеціальностей.

Під час роботи з текстом ми пропонуємо виділяти в середині традиційних груп завдань (дотекстові, притекстові, післятекстові) підгрупи завдань, орієнтованих на конкретну мету і виконаних за допомогою прийомів певних технологій навчання:

1. Дотекстова робота:

- а) активізація нової лексики;
- б) відпрацювання розуміння лексичного значення слова;
- в) відпрацювання та автоматизації навичок лексико-граматичної моделі;
- г) відпрацювання мовних кліше;
- д) робота з додатковою інформацією тексту.

2. Притекстова робота:

- а) розуміння фактичного змісту певного фрагмента тексту;
- б) розуміння смислової значущості певного фрагмента тексту.

3. Післятекстова робота:

- а) розуміння фактичного змісту тексту;
- б) розуміння суті тексту, авторської ідеї, задуму;
- в) здатність інтерпретувати текст, творчо осмислювати його ідею.

Таким чином, застосування прийомів педагогічних технологій сприяє кращому засвоєнню навчального матеріалу, зокрема граматичних явищ, лексики, що дозволяє урізноманітнити процес роботи з текстом а також стимулює студентів до активної участі в навчальному процесі.

Список використаних джерел

- 1. Кобрина Н. А. Грамматика английского языка. Морфология. Синтаксис : учеб. пособие для студентов педагогических институтов и университетов / Н. А. Кобрина, Е. А. Корнеева, М. И. Оссовская, К. А. Гузеева. – СПб. : Лениздат : Союз, 2001. – С. 188–192.
- 2. Гаспаров Б. М. Язык, память, образ. Лингвистика языкового существования / Гаспаров Б. М. – М. : Новое литературное обозрение, 1996. – 352 с.
- 3. Выготский Л. С. Педагогическая психология / под ред. Давыдова В. В. – М. : Педагогика, 1991. – 480 с.
- 4. Щукин А. Н. Современные интенсивные методы и технологии обучения иностранным языкам : учеб. пособие / Щукин А. Н. – М. : Филоматис, 2008. – С. 131–132.

Сова М. О.,

*доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри пенітенціарної
педагогіки та психології Інституту
кримінально-виконавчої служби*

ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД ПРОФЕСІЙНОЇ АДАПТАЦІЇ СПІВРОБІТНИКІВ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ

На сучасному етапі реформування кримінально-виконавчої служби особливої значущості набуває забезпечення органів і установ виконання покарань кадрами,